

— Но не виждамъ Бурба; дѣ е Бурбъ? извика Клодій, искамъ да поприскавамъ съ него.

— Ей—го тамъ, отговори Нингеръ като показваше на едни врата на края на стаята.

— А Стратоника, прочутата баба, дѣ е? рече Лепидъ.

— Преди да додете тя бѣше тука, но видѣла е тамъ нѣщо неприятно и тосъ часъ излѣзе. Тако ми Подидевка! трѣба Бурбъ да е ввелъ нѣкоя *отъ нѣкъ* прѣзъ скритытъ вратца. Чувамъ женскы оплакванія, нашата баба е ревнива като Юнона.

— О, туй е куріозно! извика Лепидъ като са разсмѣ отъ сърдце. Ела, Клодіе, да видимъ; може да придружимъ Зевса; кой знае да не е намѣрилъ нѣкоя Лида?

Въ същата минута сичкытъ сѣ послушахъ чудены, като чухъ остры викове отъ ужасъ и болестъ.

— Пощади ма, пощади ма! азъ съмъ малка, слѣпа съмъ и злочеста! не ти ли стига толкосъ наказаніе?

— Тако ми Минерва! азъ познавамъ този гласъ; той е на бѣдната и малката моя цвѣточница, извика Главкъ и тосъ часъ са затече къмъ стаята дѣто са чувахъ рыданіята.

Той силно отвори вратата и видѣ Недія която са овиваше подъ нектытъ на ужасната фурія, видѣ бича окървавенъ и издигнахъ пакъ и тосъ часъ го олуви като спрѣ удара.

— Самодиво! извика Главкъ като преграбчи съ левата си рѣка Недія и я отърва отъ побѣсенлата баба. Какъ ти дава душа да употребявашъ тѣй едно момиче, което е отъ твоя полъ? едно дѣте? о, горката, о, добрата Недія!

— Ты ли си, Главке, ты ли си? извика тя съ радостенъ гласъ; и еще съзытъ на странытъ ѝ, тя са засмѣ и са хвърли на гърдытъ на спасителя си и му цалуваше дрехытъ.

— Що е за дързость тѣзи, чужденско презеній? съ какво правоты са намѣсвашъ помежду една свободна гражданка и робныята ѝ? Тако ми боговегъ! сумнявамъ са да ли си достоинъ да са нарицащъ римскый гражданинъ ако и да носишъ хубава тога, жадно за миризмытъ ти!

— Дръжъ си езька, бабура? Чувашъ ли, рече Клодій като са намѣси съ Лепида. Братска любовь съмъ са заклелъ на тогози си пріятеля, пази са. Искамъ да бжде недокаченъ отъ отровныи ти езькъ.

— Дай ми, робныята ми продължаваше да вика ламята и са готвеше да вніе нектытъ си въ гърдытъ на Главка.

— И сичкытъ ти сестры фуріи ако да ти помогнахъ, пакъ не ти